

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

LXVIII. An qui se ipsi intersiciunt, ut Lucretia, fortes dicendis sint?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

LXVIII.

An qui se ipsi interficiunt, ut Lucretia, fortes dicendi sint? Ex 3. Ethicorum Aristotelis.

Negatur.

QUÆRITUR: an fortes sint dicendi non solum fontes, & morte digni sui ipsorum interfectores: sed et quoq;

-- qui sibi lethum

Infantes peperere manu lucemq; perosi

Projecere animas, quam vellent atbere in alto,

Nunc & pauperiem & duros perferre labores.

Ut cum Poëta loquar. Vulgò quidem creditur viri fortis esse mortem sibi consciscere potius, quam grave aliquod & acerbum malum perpeti. Sed falsa est hæc hominum opinio, ideoque eorum animis eximenda. Sunt enim αὐτοκτεῖστες, seu qui sibi ipsi lucem adimunt, ignavi parviq; & abjecti animi habendi. Eo ipso enim, quòd sibi violentas afferunt manus, docent, se id quod fugiunt non posse ferre (quæ imbecillitas animi est) neque pares esse ei casui sustinendo, propter quem vitam exuunt. Propterea Cato frustra in historia laudatur à fortitudine. Factum ejus effeminatum potius molliciem quam magnitudinem animi arguit. Latelligebat quàm molestem futurum esset, ut Casarem suum inimicum Romæ regnantem videret, & Casarianos

clanos in summa potentia collocatos, & maximis honoribus affectos: Pompejanos vero, quorum ipse facile princeps fuerat, ut victos & captivos, insolentiam victoriæ percelluros. Itaque maluit lucem vitalem relinquere quàm hæc videre. Hoc est succumbere magnitudini concepti doloris: Non igitur est fortem esse. Fortiter ille facit qui miser esse potest, ait Martialis. Et fortitudinis præcepta sunt: Quicquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. Et: Tu ne cede malis: sed contraudentior ito: Quò tuate fortuna vocat. Et

Pisillum ut pariter misto terit omnia succo:

Sic patiens virtus omnia dura terit.

Vide Laur. Vallam lib. 2. de volupt. & Augustinum lib. 1. de civitate Dei.

LXIX.

Quomodo accipiendus locus Aristotelis 3. Ethic. cap. 6. de Fortitudine: Omnium rerum nihil morte horribilius. Nam omnium rerum mors est extremum, nihilq; reliquum mortuo esse videtur, neq; bonum, neq; malum.

EX hoc loco sunt, qui sic colligant: Affirmat Aristoteles, fortem virum mortem timere, quia ultimū ex rebus formidolosus mors est: Et mortuo nihil boni vel mali accidere potest. Ergo sentit Aristoteles aium esse

A 2 2 esse

Cato non est fortis, quia fractus dolore facit contra justitiam, cum se interficit.